

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CLV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

sit, sed etiam tuo calculo confirmes, per Christum Jesum te oramus & obtestamur. Nec tibi in memoriam revoces, auctoritatem tuam læsam. Tribuas quæso etiam aliquid providentiæ DEI, qui malum convertere potest in bonum. Vos cogitatis de me malum, inquit Joseph fratribus, & Dominus convertit in bonum. Haud dubie & illi de te malum cogitant, in hoc ipso negotio, sed si permiseris voluntati divinæ, Dominus convertet in bonum, Modo Modo Modo ad tempus Tibi ipsi imperare possis. Quod ut facias, te per Christum Jesum, & meo & meorum Collegarum nomine oro. Consilii hujus te nunquam pœnitebit, si nos audieris. Hæc ad epistolam tuam respondere volui, paulò copiosius, ut intelligeres, mihi negotium hoc esse cordi. Quod ad filios attinet, ego in illa animorum exacerbatione nihil adhuc suscipiendum puto, sed paululum expectarem, donec eventum hujus mei instituti viderem. Et nihil dubito, D. D. Pappum omnes occasiones observaturum, teque moniturum, ut petitionem vel Tu vel filii tui non instituas, nisi conjecturis indubitatam eam habere videaris. Quod ut faciat, sicut diligenter ipsum rogavi, ita fideliter se executurum sanctè promisit. Postremo quid de negotio Concordiæ ad me propria manu prolixè scribat Dux Julius &c. ex D. D. Pappo intelliges, cui literas legendas exhibui. Quapropter non cessabo, ut vel tandem exoptatum finem pium & sanctum institutum sortiatur. Bene & feliciter vale, & me, ut facis, amare perge. Raptim Tubingæ, 25. Novembris, 1573.

Tuus ex animo totus frater

Jacobus Andreæ

CLV.

*S. Reverende vir, Clarissime Domine Doctor,
frater & amice honorande.*

LEgit nobis in Collegio D. Cancellarius noster binas à te sibi redditas literas, quibus statum rerum tuarum exponis. Eas non absque magna animi perturbatione, & dolore audivi, quod quasi sexagenarius de ponte dejiciaris. Et quidem videris non injuste conqueri de injuria tibi illata, quæ cum ingenti Scholæ vestræ detrimeto est conjuncta, imminuto studiosorum numero, qui mediocri & tolerabili illic precio sunt sustentati, quæ non minima pars fuit vestri Gymnasii, & ibi multa præclara ingenia ad Ecclesiæ ædificationem proficere potuerunt, quibus jam in tanta rerum omnium caritate & difficultate deserenda sunt studia. Quid igitur facias? Ergo ne, quia de aliqua tuæ administrationis parte dejectus es, omnem illam, reliquam

quam quoque curam & functionem tibi demandatam, & stationem, in quam publica es autoritate collocatus, privato affectui indulgens, & vel rei indignitate morus, vel vindictæ cupiditate abjicies, & desereres? Verum id nec bona conscientia, nec honeste facere poteris, ne *deserens* videare. Quid igitur? officium faciendum, & in eo pergendum, nec deserenda statio, & Ecclesiæ gubernatio, quæ divinitus tibi est demandata, ne quid te indignum in hac ætate facias. Ego quidem non me judico te sapientiosem, nec te meo indigere consilio, nec hoc tuo antepono. Nec etiam in aliena Rep. volo esse curiosus: Sed tamen, quia una est Ecclesiæ, in cujus eodem ministerio versamur, & longissimi temporis inter nos amicitia & familiaritas intercedit haud vulgaris; Nemoque fere in suis rebus satis sit oculatus, sed plærumque cœcitiamus omnes, nimis affectibus, pessimis illis consiliariis, indulgentes: & videant (quod sæpe memini D. Brentium, cujus scio memoriam tibi gratam esse, dicere) oculi, quod non videt oculus: volui animi mei propensi studium hoc Epistolio erga te in casu isto, qui tibi accidit, tristi, declarare, ut bonorum virorum sententiis & judiciis auditis, quid tibi faciendum, & ex re Ecclesiæ sit, statuas. Filium DEI Immanuelem, Consiliarium verum, precor, ut te spiritu sapientiæ regat, quod nihil, nisi, quod utile sit & salutare Ecclesiæ, & cum gloria Dei conjunctum, in hoc negotio suscipias. Bene vale. Dominis collegis, imprimis D. Flinnero, viro optimo, Magistro Floro, filiis tuis Licentiatis, quibus honores istos ex animo gratulor, similiter & uxori tuæ, matronæ honestissimæ, ex me salutem dices, Datæ Tubingæ, Anno 73. die Catharinæ.

I. I.

Jacobus Heerbrand.

CLVI.

Salutem in Christo servatore unico. Reverendi & doctissimi viri, amici & fratres carissimi.

Literas vestras Cal. Septemb. datas Argentorati, XI. Cal. Decemb. Colonia ad Spream accepi. Toto autem pectore DEO gratias ago, quod castris Angelorum suorum septos in itinere vos custodivit, & Parentibus salvis salvos & incolumes restituit. Nec dubito vos, ut Epaminondam olim, hunc præcipuum laborum vestrorum fructum percipere, quod Parentes vestræ virtutis & gloriæ spectatores habere, iisque voluptati, præsidio & ornamento esse potestis. Vobis etiam gratias ago, quod literis eruditissimè & amantissimè scriptis vos memoriam mei cum benevolentia retinere ostenditis. Lübecka nihil à vobis accepi, nec ab Oldenburgio quidquam mihi de 30. illis Joachimicis significatum est. Agrè enim & per partes 80.

Ppp

illos